

доказателства... Адвокатитѣ, при това, си стрѣляхъ такива гнѣвни погледи, щото мислише човѣкъ, че само уважението къмъ мѣстото ги одържаше да се не хвърлятъ единъ възъ други съ юмруци. И странитѣ бѣхъ доволни. „Зло куче стадо пази.“

Распаленитѣ прѣния се свършихъ и сждътъ се оттегли въ съвѣщателната стая.

Малцината присѣтствуващи въ залата на за-сѣданието излѣзохъ въ коридора да запалатъ по една цигара, додѣ сждътъ състави резолюцията си.

Зарговъ бѣше въ твърдѣ раздражено състояние на духа. Той бѣше почти увѣренъ, че ще спечели тука; но перспективата, че непрѣмънно ще се влачатъ и на по-висшата истанция, може би съ години още, го озлобяше страшно противъ Юрданова и жажда за мѣсть му гореше гърдитѣ.

— Чакай, каза си той, трѣбва да повдигна противъ него углавно дѣло, за което говорихъ съ адвокати́на си. Азъ имамъ сичкитѣ срѣдства, за да го пратъ въ затвора за нѣколко години, азъ щъ го съсипа!

Работата се отнасяше за нѣкакви тежки клевети противъ него, издумани прѣдъ свидѣтели отъ Юрданова, въ минута на едно иступление отъ гнѣвъ и умраза.

Това рѣшение, зето окончателно, докара сякашъ едно успокоение на Заргова; чакъ тогава запали една цигара и заходи изъ коридора.

Миѣа се врѣме и сждътъ се бавеше. Зарговъ се умори отъ ходене и се опрѣ при една врата съ силно нетърпѣние изобразено на лицето.

Както бѣше облѣгнатъ до вратата, той чу хората изъ вѣтрѣ и машинално погледна прѣзъ